

Oxf. H. 25, a, N. 2 für एतान्यो कृत्ति. — 4) partic. घ्राकृत a) geschlagen, gestossen, getroffen TRIK. 3,3,149. H. an. 3, 245. fg. MED. t. 90. अस्त्रं ब्रह्मदण्डास्त्राकृतम् R. GORR. 1, 57, 5. गजदत्ताकृता वृत्ता: 2, 105, 10. शराकृत 3, 50, 20. 66, 26. 69, 24. पादपै: 4, 18, 2. वज्राकृत 48, 22. 5, 28, 4. ज्ञानुभि: 63, 19. 6, 82, 98. RAGH. 4, 23, 12, 77. KUMĀRAS. 4, 25. SPR. (II) 1625. 4041. 5206. 5853. 6018. VARĀH. BRH. S. 54, 54. BRH. 25 (23), 6. KATHĪS. 24, 180. 54, 204. RĪĀA-TAR. 4, 639. BHĀG. P. 3, 13, 27. 19, 16. 26. 6, 2, 15. 11, 11. 8, 11, 10. fg. 9, 15, 27. PAÑĀT. 48, 13. अज्योऽन्यैराकृता ऊर्ध्वप: R. 5, 74, 36. धारा परशो: angeschlagen, angeprallt SPR. (II) 5540. फालाकृतं तेत्रम् vom Pfluge angerissen so v. a. gepflügt JĀĒN. 2, 158. घनिलाकृतं vom Winde getroffen, — bewegt R. 5, 21, 1. KUMĀRAS. 4, 30. SPR. (II) 4228. KATHĪS. 18, 121. 22, 221. MĀRK. P. 32, 26. 99, 8. BHĀG. P. 1, 8, 14. 8, 10, 48. PRAB. 23, 2. श्वातिष्कणाकृतशमशु von Funken getroffen so v. a. angebrannt (घ्राकृत = दग्ध H. an.) RAGH. 15, 52. getroffen so v. a. zum Schaden berührt (in der Astr.); überhaupt so v. a. heimgesucht, geschädigt: शृङ्गे (des Mondes) कुजेनाकृते VARĀH. BRH. S. 4, 21. तितितनयत्रिविधाहुताकृते मे 23, 10. कृदि शेकिन MBH. 5, 7446. यत्माकृत 13, 1534. दृष्टिविषाकृत KATHĪS. 33, 65. वृत्त angerissen ÇAT. BR. 14, 6, 9, 31. घ्राकृत श्म: verwundet BHĀG. P. 3, 18, 6. — b) befestigt: अत RV. 10, 85, 12. AV. 1, 11, 4. शङ्खव: 10, 8, 4. — c) angeschlagen, in Bewegung gesetzt: घनाकृता कम्पति मे धनुर्स्या MBH. 5, 1909. eine Trommel u. s. w.: घनाकृता उन्डुभयो विनेडु: 7241. 14, 2395. HARIV. 3322. 8056. 10296. R. 5, 74, 37. MEGH. 67. RAGH. 17, 11. SPR. (II) 1316. PAÑĀT. ed. orn. 37, 14. घनाकृता नदति देवदत: (eine Muschel) SIDDB. K. zu P. 6, 2, 48. m. = घनाकृता Trommel MED. — d) gehämmert: घनाकृतं सुवर्णम् SPR. (II) 4074. MBH. 2, 2091 (अकृत NĪLAK.). geprägt oder gestempelt AK. 2, 9, 92. TRIK. 3, 3, 319. H. 1046. P. 5, 2, 120. RĪĀA-TAR. 3, 103. — e) zu Nichte gemacht, vereitelt: श्वात्स्त्राभिर्नधकार: BHĀG. P. 3, 28, 21. राश्याभिषेचनं देवात् (= देवेन) R. 2, 23, 20. शास्त्रिभि: VARĀH. BRH. S. 46, 5. देवाकृतार्थरचन BHĀG. P. 3, 9, 10. अग्निधूमकृतवर्षम् 8, 7, 14. — f) multipliziert AK. 3, 2, 88. TRIK. 3, 3, 149. H. 1483. H. an. MED. VARĀH. BRH. S. 8, 22. 81, 9. ĀRJABH. 4, 28. 80. — g) ungerührt (vgl. व्याकृत) AK. 1, 4, 5, 21. TRIK. H. an. MED. — h) getroffen heisst ein Visarga, wenn er mit einem vorangehenden च zu श्चो geworden ist, SĪH. D. 219, 4, 17. — कृत्वाकृत KATHĪS. 49, 102 fehlerhaft für कृत्वादत. — Vgl. घनाकृत (in der Bed. 2. auch PAÑĀT. 1, 3, 70), घ्राघात fg., घ्राकृत fg., स्वाकृत. — intens. schlagen auf: घ्रा ङङ्ङत्ति सा-न्वेषाम् RV. 6, 75, 13. Nir. 9, 20.

— घपा zurückschlagen: असुरान् SHADY. BR. 4, 5.

— अघ्या treffen: शत्रून् RV. 9, 85, 2. मुशर्माणां शरैरभ्याकृतम् MBH. 4, 1102. अघ्याज्ञघ्रे 3, 11956. वृत्तस्य यो मूले अघ्याकृत्यात् einen Schlag mit der Axt thun KRĀND. UP. 6, 11, 1. घना अघ्याऽन्यमभ्याकृतितुं प्रवृत्ता वनेषु नागा इव auf einander stossen HARIV. 8785. — partic. अघ्याकृत 1) getroffen: शरै: MBH. 1, 8223. 3, 745. 5, 7315. शस्त्रै: KATHĪS. 69, 126. मालया geschlagen 66, 24. सलिलेन सलिलम् R. 1, 44, 26. beschädigt: Auge SUÇR. 2, 357, 17. getroffen so v. a. unangenehm berührt, heimgesucht: मृत्युना MBH. 12, 6530. SPR. (II) 4953. कृदयं कीर्तित्रिपर्येषा RAGH. 14, 33. तिमिराभ्याकृता निशा so v. a. stockfinster R. 2, 114, 2 (125, 2 GORR.). — 2) gehemmt, gehindert: कर्मवृत्ति BHATT. 1, 17. सदानभ्या-

कृतैश्वर्य: (so zu lesen st. सदा अघ्याऽ) MĀRK. P. 122, 5. अघ्याकृतमा-श्रावयन्निव ungehindert ĀÇV. ÇR. 4, 13, 11. — Vgl. अघ्याघात fg.

— उदा anschlagen, spielen (auf der Leier): वीणागाथी दक्षिणत उत्तरमन्त्रामुदाघ्नन् ÇAT. BR. 13, 4, 3, 3, 5.

— उपा anschlagen auf: ऊर्ध्वन् ÇAT. BR. 2, 6, 3, 12. 15.

— प्रत्या abwehren, sich erwehren einer Sache (acc.) AV. 8, 10, 30. fg. med.: प्रत्याज्ञघ्रे तदस्त्रं गुह्यकास्त्रेण MBH. 5, 7173. प्रत्याकृतास्त्र RAGH. 2, 41. शासनं von sich gewiesen, zurückgewiesen HARIV. 3899.

— व्या 1) schlagen: मोर्च्या व्याकृत्य BHĀG. P. 10, 76, 26. — 2) treffen so v. a. heimsuchen: नेवं विरुद्धः खिन वयं व्याघानिता स्महे BHATT. 22, 20. — 3) hemmen, hindern: अग्निप्रायं व्याकृतुम् R. 2, 10, 32. रत्नस्य रत्नत्वम् SĪH. D. 3, 19. व्याकृत्यमान SUÇR. 2, 513, 4. RAGH. 9, 55. — 4) partic. व्याकृत a) getroffen, gestossen: पदा SPR. (II) 3251. — b) zurückergeschlagen: मक्तास्त्र KATHĪS. 115, 39. abgewiesen, zurückgewiesen NĪDĀNAS. 6, 12 in Ind. St. 10, 145. याष्टीकव्याकृतो हरि: BHATT. 5, 24. gehemmt, gehindert: अग्निषेक R. 2, 22, 25 (19, 20 GORR.). अ° MBH. 12, 6863. R. 7, 36, 23. RAGH. 2, 5. 19, 57. ed. Calc. 1, 19. PRAB. 30, 3. 33, 6. MĀRK. P. 116, 5. BHĀG. P. 4, 9, 22. 15, 16. 5, 1, 29. 6, 17, 2. 9, 15, 18. fg. 18, 46. 23, 25. 10, 8, 36. 11, 2, 23. PAÑĀT. 16, 1 (ed. OFD. 13, 7). SARVADARÇANAS. 79, 17. — c) im Widerspruch stehend: धर्मस्य विविधा गति: MBH. 14, 1348. कर्मन् R. 2, 106, 17 (113, 12 GORR.). SARVADARÇANAS. 78, 14. Comm. zu NĪJAS. 1, 4, 32. SĪH. D. 576. अ° NĪLAK. 21. व्याकृतत्व SĪH. D. 227, 3. — MBH. 1, 3687 fehlerhaft für व्याकृत (so ed. Bomb.). Vgl. व्याघात, व्याकृति, व्याकृतव्य. — caus. hemmen, hindern, vereiteln: क्रतुभङ्गा व्याघातयितुम् MBH. 1, 8109.

— प्रतिव्या scheinbar MBH. 12, 3724, da mit der ed. Bomb. प्रतिगा-कृति st. प्रतिव्याकृति zu lesen ist.

— समा 1) anschlagen, zusammenschlagen: दृषदौ TS. 1, 6, 9, 3. दृषडु-पले Comm. 1, 111, 3. ÇAT. BR. 1, 1, 4, 13. 18. उच्चै: समाकृत्त्वे TBH. 3, 2, 8, 9. treffen, schlagen an, auf: शङ्खं अत्रुदेशे समाकृतम् MBH. 6, 1705. नागान्समाकृत्य बाणा: 9, 1329. कृत्स्नम् 3, 15655. पदा 15644. रथम् HARIV. 15331. ज्ञानुभ्यां समाज्ञघ्रे MBH. 1, 6291. ज्वलिताश्च महेत्का वै समाकृत्य (कृत्य ed. Calc.) दिवाकारम् । निपेतु: 6, 4527. कौश्टिदेषान्समाज्ञघ्रे शस्त्राया एरिगेन 1, 2835. einhauen in: सैन्यं समाकृत्यात् SPR. (II) 675. KĪM. NĪTIS. 17, 40. 19, 55. समाकृत्य रणे अघ्याऽन्यम् MBH. 6, 4169. zusammenstossen mit: रथा रथै: समाज्ञघ्रु: (besser समाज्ञघ्रु: ed. Bomb.) 4, 1044. — 2) anschlagen (eine Trommel) TBH. 1, 3, 3, 2. MBH. 7, 8346. HARIV. 2668 (mit der neueren Ausg. समाज्ञघ्रुम् st. समाकृत्यम् zu lesen). समाज्ञघ्रे MBH. 1, 7941.

— 3) partic. समाकृत a) zusammengeschlagen: तलै: समाकृतै: ARĀ. 3, 40 (समागतै: MBH. 3, 11974). zusammengefügt, verbunden Nir. 1, 1. — b) getroffen, geschlagen: प्रुष्काशनं HARIV. 4263. 9867. अस्त्रेण R. 1, 32, 17 (33, 17 GORR.). 2, 9, 51. R. GORR. 2, 20, 39. 7, 21, 30. PAÑĀT. 120, 10. दृढदण्डं SPR. (II) 4041. गजकर्णां 4749. खुरनेमि R. 2, 103, 39. रत्नोत्तलं MBH. 4, 463. अघ्यैराकृतनीयस्य प्रभया HARIV. 10448. वातवेग R. 7, 37, 5, 23. MĀRK. P. 122, 17. नीतिमन्त्रपवनै: HR. III, 147. प्रवर्षधनधारानि-पातं PAÑĀT. 93, 2. व्याधिभि: MBH. 1, 3726. तीव्रशोकं 3, 10493. 12261. 14, 1814. R. 2, 44, 16. 37, 6. — c) angeschlagen: eine Trommel SPR. (II) 1316. KATHĪS. 20, 226 (fälschlich कृत). — Vgl. समाघात.

— उद् 1) hinauf —, hinausstreben, — drängen, — heben: उद् ऊर्ध्व: